

A TANÁCS IRÁNYELVE**(1971. február 1.)****a közületi és a magánfél vevőkkel kötött rövid távú ügyletekre (politikai kockázatok) vonatkozó garanciák tekintetében az alapvető rendelkezések összehangolásáról**

(71/86/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésére és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel az exporthitel elsődleges fontosságú a kereskedelemben, és fontos eszköze a kereskedelempolitikának;

mivel a tagállamokban hatályban lévő különböző exporthitel-biztosítási rendszerek növelhetik a verseny torzulását a Közösség vállalkozásai között harmadik országok piacán;

mivel az eltérő exporthitel-biztosítási rendszerek összehangolása elősegítheti az együttműködést a vállalkozások között az egyes tagállamokban;

mivel az összehangolás a különböző ügylettípusok szerint akár közös biztosítási kötvény útján, akár a verseny tekintetében alapvetőnek minősülő elemekre vonatkozó közös rendelkezések útján is elérhető;

mivel jelenleg a biztosított ügyletek általánosságban az exportnak kisebb százalékát képviselik a rövidtávú ügyletek terén, mint a középtávú ügyletek terén;

mivel ezenfelül olyan ágazatról van szó, amelyben magán hitel-biztosító társaságok működnek, és ezért ajánlatosnak tűnik az összehangolást egyedül a politikai kockázatok fedezetére korlátozni;

mivel ezért megfelelőnek tűnik a közösségi közös biztosítási kötvény megalkotásának ötletét elvetni, és az összehangolást a verseny tekintetében alapvető elemekre korlátozni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Az 1970. október 27-i 70/510/EGK és a 70/509/EGK tanácsi irányelvek ⁽¹⁾ D mellékletének rendelkezéseire is figyelemmel, a tagállamok meghozzák azon törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedéseket, amelyek szükségesek az ezen irányelv mellékletében meghatározott rövidtávú ügyletekről szóló összehangolt rendelkezések hatálybaléptetéséhez.

2. cikk

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az állam számlájára vagy támogatásával garanciát nyújtó hitelbiztosító szervezetek az olyan ügyleteket, amelyek az összehangolt rendelkezések hatálya alá esnek, az említett rendelkezésekben megállapított feltételekkel, és a Tanács által elfogadott külön szabályokkal összhangban biztosítsák.

⁽¹⁾ HL L 254., 1970.10.23., 1. és 26. o.

3. cikk

(1) Az alkalmazott biztosítási kötvény típusától függetlenül, az összehangolt rendelkezések az olyan ügyletekre vonatkoznak, amelyek:

- 24 hónapnál rövidebb hitelkockázatot vagy olyan hitelkockázatot és biztosított gyártási kockázatot tartalmaznak, ahol az összeadott időszak kevesebb, mint 24 hónap; a gyártási kockázatnak azonban 12 hónapnál rövidebbnek kell lennie,
- közületi vagy magánfél vevőkkel kerültek megkötésre,
- szállítói hitelen alapulnak.

(2) Az ezen irányelv által összehangolt rendelkezések csak a politikai kockázatok vonatkozásában érintik a garanciát.

(3) A 70/509/EGK irányelv 3. cikkében, illetőleg a 70/510/EGK irányelv 4. cikkében a „közületi vevő”, illetőleg a „magánfél vevő” fogalmára vonatkozó meghatározások megfelelően alkalmazandók.

4. cikk

A 70/509/EGK irányelv 4. cikke alapján felállított exporthitel-biztosítási tanácsadó bizottsággal a Bizottság bármely, ezen irányelv egységes alkalmazásával kapcsolatos problémáról tanácskozhat.

5. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1971. február 1-jén.

a Tanács részéről

az elnök

M. SCHUMANN

MELLÉKLET

A KÖZÜLETI ÉS MAGÉNFÉL VEVŐKKEL KÖTÖTT RÖVID TÁVÚ ÜGYLETEKRE (POLITIKAI KOCKÁZATOK) VONATKOZÓ GARANCIÁKKAL KAPCSOLATOS ÖSSZEHANGOLT RENDELKEZÉSEK

1. cikk

A hitelkockázat meghatározása

A biztosítási kötvényekbe belefoglalandó meghatározás nem biztosíthat 6 hónapnál rövidebb kárfizetési türelmi időt.

2. cikk

A biztosítási események felsorolása

Az alapvető felsorolás a közületi és magánfél vevőkkel kötött közép- és hosszú lejáratú ügyletekre vonatkozó közös biztosítási kötvény 3. cikkében a C-től H-ig terjedő pontokban meghatározott eseményeket tartalmazza, továbbá a közületi vevők esetében ugyancsak tartalmazza a közületi vevőkkel kötött közép- és hosszú lejáratú ügyletekre vonatkozó közös biztosítási kötvény 3. cikkének B. eseményét.

Az alapvető felsorolást azonban a hitelbiztosító szervezet módosíthatja, feltéve, hogy az ilyen módosítás nem jelenti a garancia kiterjesztését a fent említett felsorolásnál tovább.

3. cikk

A garancia terjedelme

A garancia a biztosítottnak tőkében és kamatban járó összegekre vonatkozik, kivéve az adóssal szemben támasztható, a késedelmi kamatra, kötbérre és kártérítésre vonatkozó követelést.

4. cikk

A biztosított százalék

A biztosított kizárólagosan saját kockázatára felelős a hitelbiztosító szervezet által nem biztosított rész erejéig.

5. cikk

A megtérítés általános elvei

A következő elveket kell figyelembe venni:

- a) A biztosított a garancia tárgyát képező ügylet megkötését és teljesítését illetően köteles az elvárható és szokásos gondossággal, továbbá szakértelemmel és előrelátással eljárni; ez a követelmény egyaránt vonatkozik megbízottaira, társvállalkozóira, vagy alvállalkozóira.
- b) A biztosított felelős a szükséges engedélyek megszerzéséért és a jogi alakosságok teljesítéséért (beleértve azokat, amelyek az adóssra hárulnak a szerződés hatálybalépéséig).
- c) Az érvénytelen tartozások nem kerülnek megtérítésre.

6. cikk

A kapott kifizetések és a biztosítékok érvényesítéséből származó bevételek beszámításának általános elvei

A biztosítási kötvények tartalmazzák azon beszámítási szabályokat, amelyek biztosítják, hogy a biztosított által kapott bármely fizetés vagy behajtott összeg beszámításakor a nem biztosított tartozások nem élveznek elsőbbséget a biztosított tartozásokkal szemben.

7. cikk

A behajtott összegekre vonatkozó általános elvek

A biztosítási kötvényekben be kell tartani azt az elvet, hogy a behajtott összegeket a hitelbiztosító szervezet és a biztosított között megosztják.